

Besalú medieval

Un flequer enfora el pa cuit amb llenya, en una de les parades més vistoses de la fira medieval de Besalú. Foto: LLUÍS SERRAT.

Un veu que el diumenge s'aixeca serè i agafa la família, la carrega al cotxe i diu, vinga, avui anirem a la fira medieval de Besalú, i patapam, el primer que es topa al bell mig d'un d'aquests carrers estrets, sense escapatori possible, és el conseller de Cultura de cara. És clar que l'home acabava de formular una paràbola sensacional que enllaçava, sense solució de continuïtat, els espais de culte i reunió de l'edat mitjana amb la recuperació del carrer com a lloc de festa i trobada ciutadana durant la transició i, agafant un últim i decisiu impuls, amb el Parlament de Catalunya d'avui dia com a síntesi, com a plaça fortificada, diguem-ne, de tots els valors de concòrdia, diàleg i representació col·lectiva que en els segles

precedents havien quedat merament esbossats. Mirat així, la presència de Ferran Mascarell i del seu seguici de mossos d'esquadra, secretaris i polítics, que havien pujat a Besalú per confirmar públicament la imminent declaració de la sinagoga com a Bé Cultural d'Interès Nacional, no desentonava pas entre les parades del mercat medieval i els nombrosos visitants que hi tafanejaven aprofitant la clemència del temps i fugint també de la claustrofòbica perspectiva de passar el diumenge tancats amb la família a casa.

Besalú Ciutat Jueva vol ser, de fet, una constatació del caràcter continuista de la història, de les arrels fondes que sostenen l'evolució dels pobles per més que els segles els transformin. Però a Besalú, certament, el temps sembla en total suspensió, fins al punt que, no pas sense malícia, algú pregunta, tot contemplant el forner que cou pa de llenya al mig de la plaça i que s'ha convertit en un dels principals atractius turístics de la festa, si hi ha habitants autèntics en aquest poble, si les cases són realment habitades, si a part del turisme hi ha alguna altra activitat productiva que doni vida al recinte quan els visitants l'abandonen. Fa de mal dir, tot i que en un carreró descobrim, quasi amb entusiasme, un taller de fusteria. Hi ha sobretot restaurants, cafeteries, botiguetes de souvenirs, un estanc, un parell de pastisseries que promocionen brunyols i coca de greixons, i carnisseries amb un ampli assortiment d'embotits garrotxins. Si fa no fa, el mateix que s'exposa als taulells de les parades, amb l'excepció que a l'aire lliure els despatxen alguns dependents vestits com si acabessin de tornar de les croades o de polsar les cordes d'un salteri i que, quan hi passa el conseller pel davant, hi veuen només un senyor que va mudat.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 04-03-2013 Pàgina 7

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/2-societat/5-societat/624740-besalu-medieval.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mesSocietat&utm_source=rss&utm_medium=mesSocietat&utm_campaign=rss